

EVROPSKÁ KOMISE

V Bruselu dne 13.1.2014
C(2014) 19 final

Vážený pan Milan ŠTĚCH
předseda Senátu Parlamentu ČR
Valdštejnské náměstí 17/4
118 01 PRAHA 1 Česká
republika

Vážený pane předsedo,

Komise by ráda poděkovala Senátu za jeho stanovisko k návrhu nařízení Evropského parlamentu a Rady o opatřeních ke snížení nákladů na zavádění sítí vysokorychlostních elektronických komunikací (dokument COM(2013) 147 final).

Rozvoj digitálního hospodářství je klíčovým prvkem vytvářejícím růst a pracovní místa v Evropě, a proto zastává zásadní úlohu při procesu ozdravení evropského hospodářství. Z tohoto důvodu byly v Digitální agendě pro Evropu stanoveny v oblasti širokopásmových připojení ambiciózní cíle, jichž má být dosaženo do roku 2020. Všeobecné zavedení vysokorychlostních sítí je nezbytným předpokladem pro překlenutí rozdílů v oblasti digitalizace a k zajištění regionální soudržnosti. Oproti ostatnímu světu investice v Evropě v této oblasti zaostávají, a chceme-li v plném rozsahu využít možností digitálního hospodářství a posílit konkurenceschopnost Evropy, musíme zásadně posílit naše úsilí, které na tuto oblast vynakládáme. Opatření, které Komise v březnu navrhla, může snížit náklady na zavádění v rámci celé EU až o 30 % (či až o 60 miliard EUR), a to zejména tím, že umožňuje využít za určitých podmínek stávající pasivní infrastrukturu a snižuje administrativní zátěž.

Komise oceňuje skutečnost, že Senát bere na vědomí klíčový význam informačních a komunikačních technologií pro konkurenceschopnost evropské ekonomiky a souhlasí s cílem urychlit zavádění vysokorychlostních počítačových sítí, snížit náklady výstavby infrastruktury, omezit její negativní vliv na životní prostředí a rozšířit dostupnost vysokorychlostních sítí pro občany EU.

Komise by ráda v této souvislosti připomněla, že tento návrh reaguje na výzvu připravit opatření, jež budou mít za cíl snížit náklady na rozvoj širokopásmového připojení v EU, kterou v březnu 2012 vyslovili na zasedání Evropské rady hlavy států a předsedové vlád¹. Tato výzva byla zopakována v prosinci 2012, kdy Evropská rada vyzvala Komisi, aby do jara

¹ Závěry ze zasedání Evropské rady ze dne 1.–2. března 2012, EUCO 4/2/2, <http://register.consilium.europa.eu/pdf/cs/12/st00/st00004-re02.cs12.pdf>, s. 5.

2013 předložila veškeré klíčové podněty tzv. Aktu o jednotném trhu II, včetně opatření pro snížení nákladů na vysokorychlostní širokopásmovou infrastrukturu².

Komise rovněž náležitě bere na vědomí obavy Senátu, které se týkají možného dopadu povinnosti splnit přiměřené požadavky na sdílení fyzické infrastruktury, pokud jde o práva vlastníků pozemků, na nichž jsou sítě na základě soukromoprávních smluv umístěny. Komise je srozuměna s tím, že k tomu, aby bylo možné sdílené využívání infrastruktury, bude nutno určitých úprav, avšak takové úpravy by se neměly jakkoli dotknout zásady, podle níž je možné za právo instalovat zařízení na majetku v soukromoprávním vlastnictví či pod ním požadovat příslušnou úhradu.

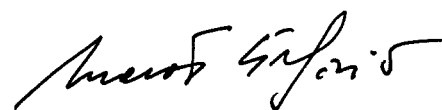
Dopad navrhovaných opatření na základní práva byl kromě toho posouzen v důvodové zprávě. Konkrétně povinnost vlastníků infrastruktury ohledně splnění přiměřených žádostí týkajících se přístupu k fyzické infrastruktuře je vyvážena ustanovením, podle něhož lze takový přístup udělit za spravedlivých podmínek a požadavků, a to včetně peněžní úhrady.

Naplnění cílů Digitální agendy pro Evropu, k čemuž se zavázaly všechny členské státy, ospravedlňuje dle názoru Komise skutečnost, že zavádění vysokorychlostního internetu se dotýká těsněji i nemovitostí koncových uživatelů. V návrhu nařízení je však zároveň usilováno i o to, aby byla majetková práva omezena či dotčena co nejméně zatěžujícím způsobem.

Konkrétně pak vychází uplatnění práva poskytovatele veřejných komunikačních prostředků zřídit koncový bod své sítě v prostoru předplatitele takových služeb ze smlouvy uzavírané mezi předplatitelem a poskytovatelem a ze zásady, že provozovatel minimalizuje dopady na soukromý majetek a nese náklady s tím související. Povinnost zabudování zařízení do budov je uložena vlastníků budov či developerům pouze s ohledem na nové budovy či na budovy procházející zásadní rekonstrukcí, přičemž náklady na fyzickou infrastrukturu jsou v porovnání s celkově vynakládanými náklady nepatrné. Tyto náklady ve fázi výstavby jsou pak výrazně nižší než při následném dovybavení budov stejnou infrastrukturou. Návrh konečně členskými státy umožňuje, aby z této povinnosti vyňaly určité kategorie budov či zásadních rekonstrukcí, pokud by byly náklady na její splnění nepřiměřené.

Komise věří, že se jí podařilo rozptýlit obavy Senátu, a těší se na pokračování vzájemného politického dialogu v budoucnosti.

S úctou

Maroš Šefčovič
místopředseda

² Závěry ze zasedání Evropské rady ze dne 13.–14. prosince 2012, EUCO 205/12, <http://register.consilium.europa.eu/pdf/cs/12/st00/st00004-re02.cs12.pdf>, bod 17.